

Timp și Spațiu - 2

de Arthur Burk

Tradus de Artur Ilie

Cerul

În fizică expresia oficială folosită este spațiu/timp.

Am ales în mod deliberat să inversez expresia la timp și spațiu sau timp/spațiu, bazat pe evenimentele din Apocalipsa 4.

Iată raționamentul din spate:

Capitolele 1-3 ne prezintă intervenția lui Isus pe pământ, ilustrată printr-un dialog personal și pozitiv, dar în același timp copleșitor de intimidant, cu Ioan.

Capitolul 5 și următoarele sunt despre intervenția lui Dumnezeu pe pământ în moduri mai puțin plăcute.

Dar înainte de aceasta, lui Ioan i se arată o imagine reprezentând o zi obișnuită în ceruri. Cum decurg lucrurile de obicei. Fără drame, fără judecăți, nimic special pe ordinea de zi. Doar o simplă zi.

În acel scurt capitol, vedem sfințirea neîncetată a timpului și a spațiului ÎN ACEASTĂ ORDINE.

Gardienii timpului sunt cele patru făpturi vii. În anumite aspecte acestea sunt similare cu heruvimii din Ezechiel 1, dar în același timp sunt foarte diferite. Ele par a fi cel mai aproape de tronul Celui Îmbătrânit de zile.

Cântecul lor este:

“Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, care era, care este, care vine!” (Apocalipsa 4: 8-VDCC). (Observați fractalul de șase, în dublu de trei.)

Tindem să ne gândim la sfințenie ca fiind, în primul rând, un rezultat al gândurilor și acțiunilor, însă accentul fapturilor vii este pus pe caracterul perfect invariabil al lui Dumnezeu de-a lungul timpului.

Majoritatea dintre noi, nu mai suntem cine obișnuiam să fim. Și majoritatea dintre noi suntem influențați de o mare parte a trecutului nostru.

Este de dorit să ne folosim de prezent pentru a schimba cine suntem, cine vom fi și ce vom face în viitor.

Dumnezeu nu are o astfel de dinamică. Imuabilitatea Sa în timp este sărbătorită fără încetare de cele patru făpturi vii, ca fiind cea mai importantă componentă în desfășurarea programului de întreținere spirituală a cerului.

Apoi, ca un răspuns al acestui cor, cei 24 de bătrâni reacționează nu doar prin sunet, ci și prin mișcare, aplecând-se și scoțându-și coroanele.

Există o mulțime de speculații despre cine sunt ei. Un lucru pe care îl știm cu siguranță este că aceștia au, într-o formă sau alta, funcții de conducere în cer. Putem spune asta datorită prezenței coroanelor lor.

Ei introduc elementul spațiu prin aceste mișcări și au propriul lor cântec:

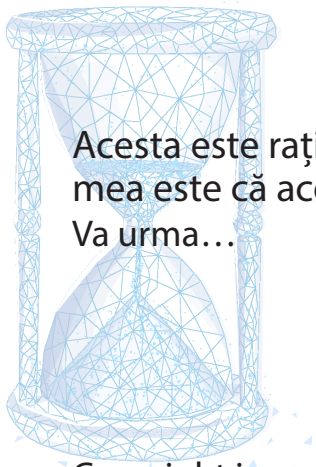
“Vrednic ești Doamne și Dumnezeul nostru să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute!” (Apocalipsa 4:11-VDCC).

(Observați fractalul de șase, în dublu de trei.)

Celebrarea lor este în mod evident cu referire la creație.

La urma urmei, nu ar avea autoritate guvernamentală dacă nu ar fi existat un spațiu/teritoriu peste care să guverneze.

*“Sfânt, Sfânt, Sfânt este
Domnul Dumnezeu, Cel
Atotputernic, care era,
care este, care vine!”
(Apocalipsa 4: 8-VDCC).*

Acesta este raționamentul meu pentru folosirea termenului timp/spațiu. Părerea mea este că aceasta este ordinea în care ele sunt sfințite în cer.
Va urma...

Copyright ianuarie 2018 de Arthur Burk

